

کیفیت، عامل موفقیت نمایش‌های میدانی است

با توجه به این‌که فرهنگ در شرایط کنونی در مطلوبیت کامل است و مردم کمترین هزینه را برای تئاتر، سینما و کتاب قرار می‌دهند، به‌عبارتی بهتر، تئاتر و سینما در سید فرهنگی خانوار قرار ندارد. در چنین برهه‌ای بی‌شک نمایش‌های میدانی اهمیت زیادی پیدا می‌کند؛ چراکه این مسأله هزینه‌ای برای مردم ندارد و از سوی نهاد‌ها حمایت می‌شود. نکته مهمی که باید در این شیوه نمایشی مدنظر داشت، این است که هرچقدر استقبال از آنها بیشتر باشد حمایت نیز بیشتر است؛ به‌عبارتی نهاد‌ها نمایشی را پشتیبانی می‌کنند که بتواند قشر بیشتری از مخاطبان را به خود جلب کند، به همین دلیل هم عموماً نمایش‌هایی در این زمینه موفق‌ترند که کیفیت بهتری داشته باشند و از سوی مخاطبان تبلیغ شوند؛ چرا که تبلیغات تئاتر برای مخاطب عام، معمولاً سینه‌به‌سینه و دهان‌به‌دهان است. افراد بعد از تماشای نمایش مُبلَغ نمایش می‌شوند و راز موفقیت نمایش‌های میدانی مثل «یاگشت» مردمی بودن است که توسط مردم تبلیغ می‌شود.

باین اوصاف، این‌که از یک تئاتر میدانی استقبال می‌شود یعنی می‌تواند اقتصاد خودش را بچرخاند و باید حتماً این اتفاق رایه‌فال نیک گرفت. ما در نمایش‌های میدانی باید فرمول نمایش‌های برفروش‌رادر نظر بگیریم و از این مسیر برای استقبال و اقبال بیشتر بهره بگیریم. البته باید به کیفیت نمایش‌های میدانی توجه کرد؛ حتماً باید از اجرای تئاترهایی که کیفیت پایین‌تری دارند پرهیز کرد، چراکه این کارها باعث می‌شود سلیقه‌ها به‌هم ریخته شود. نباید نمایش‌های مناسبتی و موضوعی کم‌کیفیت باشد و اگر مثلاً یک نمایش در موضوع دفاع مقدس قرار است اجرا شود؛ حتماً باید یک کار حرفه‌ای با متنی درست باشد. خوشبختانه طی این سال‌ها در عرصه نمایش‌های میدانی کارهای موفق را شاهد بوده‌ایم که مورد استقبال خوبی بوده‌اند. هرچند شاید تعداد این نمایش‌ها کم باشد اما کیفیت‌آ‌ا قابل توجه و ارتقاده شده است. معتقدم باید این کارها حمایت و اجرای این نمایش‌ها استمرار داده شود. نهاد‌ها باید حمایت را به کار باکیفیت ارائه دهند و گروه حرفه‌ای را بیشتر حمایت کنند. نباید در حوزه دفاع مقدس، مقاومت و مضامین انقلابی و دینی کار آزمون و خطا صورت بگیرد و امروز باید به جایگاهی رسید به‌اشیم که کارهایی به صحنه ببریم که حرفی برای گفتن داشته باشند. یکی از مشکلات این است که متأسفانه در عرصه نمایش و تئاتر، موضوعات دینی و مذهبی سکویی برای معرفی گروه‌های تازه‌کار بوده‌اند، این در حالی است که اتفاقاً در خصوص موضوعات دینی و ملی باید حتماً گروه‌ها با سابقه مشخص و موفق در زمینه تئاتر، در این موضوعات، اجرا به صحنه بزنند و نباید به هر صفرکیلومتری میدان داد، چرا که ارائه کار ضعیف، ضربه‌زننده است. حتماً در این زمینه باید کار گروهی وجود داشته باشد و نمایش‌ها را کیفیت‌سنجی کنند. هرگاه نمایش‌های میدانی به لحاظ کیفی قابل دفاع بوده، تاثیرگذار و مورد استقبال مخاطب بوده است، ما در زمینه فیلم و تئاتر باید کم‌کم کار تولید کنیم اما کیفیت را اولویت دهیم. نمونه بارز آن نمایش «یاگشت» است. به عقیده من راز موفقیت این نمایش کیفیت بود. در شرایطی هستیم که مخاطب حق انتخاب دارد و اگر نمایش بی‌کیفیت ببیند حتماً تاثیر خواهد گذاشت. فکر می‌کنم باید در تولید نمایش‌های میدانی به سمت کیفیت بیشتر برویم، کم‌تولید کنیم و به کیفیت بپردازیم. بی‌شک کار فرهنگی و هنری خوب و درست نمایش دارد؛ اگر این کار خوب نبود حتماً دافعه به همراه داشت. لذا استقبال از این نمایش نشان می‌دهد مسیر تاکنون درست بوده است. تبلیغات تئاتر معمولاً سینه‌به‌سینه و دهان‌به‌دهان است؛ افراد بعد از تماشای نمایش مُبلَغ نمایش می‌شوند و راز موفقیت نمایش‌های میدانی، مردمی بودن است که توسط مردم تبلیغ می‌شود. وقتی در یک نمایش میدانی با انبوهی از مخاطب روبه‌رو هستیم، حتماً باید کیفیت اولویت باشد و باید برای این مخاطب ارزش قائل شد و خوراک خوبی ارائه کرد تا مخاطب ثابت برای نمایش ایجاد کنیم. اگر این فرآیند چند بار تکرار شود، مخاطب حتی حاضر به پرداخت هزینه و تهیه بلیت خواهد شد چراکه متوجه می‌شود کار ارزشمند است.

آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش‌های به‌صحنه رفته در مجموعه تئاتر شهر، تالار هنر و تماشاخانه سنگلج تا پایان روز جمعه ۱۷ آذر سال ۱۴۰۲ مشخص شد.

براین اساس، نمایش «فردریک» به کارگردانی حمیدرضا نیمعی که از روز ۷ آذر در تالار اصلی با ظرفیت ۵۷۹ تماشاگر و قیمت بلیت ۲۰۰ و ۱۰۰ هزار تومان اجرای خود را آغاز کرده است، با مجموع ۱۰ اجرا و میزبانی از ۳۰۴۳ مخاطب توانست

«فردریک» در آستانه نیم‌میلیارد شدن

بایک پرهام نویسنده، کارگردان، مدرس و ناشر تئاتر این روزها نمایش «سالومه» را که یک اثر اقتباسی از متون کهن است در کارگاه نمایش تئاتر شهر اجرا می‌کند. نمایشی تک‌گویی با بازی نکینسا عقابیی می‌تواند از نگاه اول جلب توجه کند و تا پایان، مخاطب را پای کار بنشاند. با پرهام درباره دومین تک‌گویی‌اش در دو سال اخیر گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید:

چرا منولوک را پس از تبلیخا برای دومین بار تجربه می‌کنید؟

گمان می‌کنم منولوک به عنوان یک برهم‌کش فرد با جامعه، در صورتی که صادقانه اجرا شود، می‌تواند تاثیرگذار باشد. تک‌گویی می‌تواند صدای یک انسان باشد و مانند سخنرانی یک تریبون به خود اختصاص می‌دهد، کلام متکثر نمی‌شود و وحدت کلمه در منولوک حفظ می‌شود، ضمن این‌که تجربه موفق تبلیخا باعث شد بار دیگر در همان سالن بتوانم تجربه دیگری داشته باشم و معتقدم تئاتر به‌طور ویژه محل تجربه اندوختن است.

سالومه چه جذابیت نمایشی برای خودتان داشته است؟

اولین بار که با داستان سالومه برخورد کردم از حجم دراماتیک داستان شگفت‌زده شدم. عشق نافرجام و مرگ سه نفر که در وضعیت عاشقانه قرار گرفته‌اند برای من احساس برانگیز بود، سرنوشت سالومه در نظرم امر تماشایی داشت و این باعث شد که به منابع مختلف رجوع کنم و برداشت خود را از این روایت داشته باشم.

برای نوشتن «سالومه» از چه منابعی و چگونه از آنها بهره‌مند شده‌اید؟

بیشترین منبع من انجیل متا و سپس انجیل مرقس بود و همچنین به‌طور تصادفی متون یوسف فلاوی به دستم رسید و توانستم از همه آنها بهره بگیرم. ضمن این‌که نمایشنامه سالومه اسکار وایلد هم بود اما منابع من بیشتر از کتاب‌های مذهبی بود.

زبان نمایشنامه سالومه بر پایه چه معیاری ادبی، انتخاب کرده‌اید؟

زبان همیشه دغدغه اصلی‌ام بوده است. معتقدم در نمایش‌نامه‌نویسی و داستان نویسی زبان بیشترین کارکرد را دارد، کلمات می‌توانند ناخودآگاه را هدایت کنند. برایم موسیقایی بودن متن از جنبه انتخاب کلمات و همچنین زبانی بالای سطح معیار برای فضاسازی اولویت داشت. تاویر گلستان سعدی و سه‌بر خوانی بهرام بیضایی در من غیرقابل انکار است ولی این‌که تا چه اندازه توانسته باشم به طریق به آنها نزدیک شوم، موضوعی است که منتقدیان و مخاطبان می‌توانند بگویند ولی برای من همان‌طور که گفتم تجربه‌ای بود چه در زبان و چه در فرم نگارش.

چرا تک‌گویی برای اجرای سالومه از منظر شما مناسب‌تر بوده است؟

سالومه‌ای که من ساختم، زنی است قوی و تاثیرگذار و در حسرت و غم نمی‌ماند. انسان است و هیجان‌های انسانی را به دوش می‌کشد، نه خیلی سیاه است و نه خیلی سفید، نه بدذات است و نه احقر، توسط مادرش و پادشاه، تحمیق و تسخیر نمی‌شود، آزاده است و این خصوصیت فردی است که باید تنها روی صحنه باشد و روایت کند.

با بررسی کلیه

متنونی

به فروش ۴۵۸ میلیون و ۸۹۶ هزار تومانی دست‌یابد. نمایش «این دنیا به کنسرت به من بده‌کاره» به کارگردانی سه‌ند خیبرآبادی که اجرای خود را از ۹ آبان در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر و قیمت بلیت ۱۸۰ هزار تومان آغاز کرده است با مجموع ۳۲ اجرا و جلب ۴۰۹۷ تماشاگر، توانسته به فروش معادل ۶۵۲ میلیون و ۷۵۲ هزار تومانی دست پیدا کند. نمایش «وداد شکافته‌زن» به کارگردانی علیرضا دهقانی به‌فروشی معادل

است به نمایش درآورد تا کنشگری سالومه را روانکاوانه مورد واکاوی قرار دهد. در حقیقت در نمایش سالومه علل ایجاد خشم و نفرت سالومه از یحیی پیامبر مورد تأکید واقع شد و از این منظر با متن اسکار وایلد فاصله داریم.

نکینسا عقابییی چهره ناشناخته‌ای است. چطور برای ارائه این نقش‌گزینش شده‌است؟

نکینسا عقابیی، بازیگر جوانی است که در موسسه بهارامید با او آشنا شدم، مانند سمن قناد و سرشار از استعداد و سخت‌کوشی دیدم‌ش. برای من تعهد و پشتکار بازیگر بسیار مهم است، همچنین چهره و اعصاب بدنی او نیز برای این نقش مناسب بود؛ چهره شرقی و اسطوره‌ای، همراه با غرور و نجابت.

بازی تک‌گویی بسیار سخت است برای گذر از این سختی چه مارات‌هایی را پشت سر گذاشته‌اید؟

خوشبختانه خانم عقابییی به سرعت متن را حفظ کرد و خوان اول را به‌راحتی پشت سر گذاشتیم، نزدیک به دو‌ماه بندلغزی (اسک‌لاینینگ) کمک کرد تا بتوانیم استفاده بازیگر را برای نقش تقویت کنیم، مارات آن روزها برای خانم عقابییی جراحات‌های را روی تسمه و سنگ‌های پارک بود، پس از آن در خوان سوم کوشیدیم آن عدم تعادل را به تعادل تبدیل کنیم و تلاش کردیم ناخودآگاه تماشاگر را با حرکات نامحسوس بدن بازیگر درگیر کنیم ولی

به فروش ۴۵۸ میلیون و ۸۹۶ هزار تومانی دست‌یابد. نمایش «این دنیا به کنسرت به من بده‌کاره» به کارگردانی سه‌ند خیبرآبادی که اجرای خود را از ۹ آبان در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر و قیمت بلیت ۱۸۰ هزار تومان آغاز کرده است با مجموع ۳۲ اجرا و جلب ۴۰۹۷ تماشاگر، توانسته به فروش معادل ۶۵۲ میلیون و ۷۵۲ هزار تومانی دست پیدا کند. نمایش «وداد شکافته‌زن» به کارگردانی علیرضا دهقانی به‌فروشی معادل

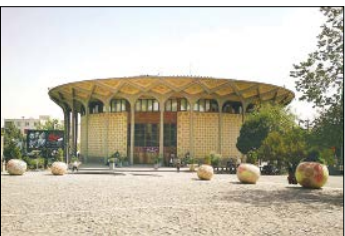

برش

شیرجه در ژرفای زبان پارسی

ماهیت اصلی نمایش در یونان باستان با منولوک شکل گرفته و به مرور زمان کنش میان تک بازیگر با همسرایان و سپس حضور سایر بازیگران، نمایش یونان را از تک‌گویی خارج ساخت. در قرن ۲۰ یک حرکت وارونه در تئاتر رخ می‌دهد و مجدد منولوک به شیوه‌های نمایش برمی‌گردد. بیان مسأله‌مندی انسان معاصر که با مسائلی بسیار عمیق و ژرف مواجه است به شیوه تک‌گویی، شرابی طرح‌کردن چالش‌های درونی را ایجاد می‌کند، زیرا از منظر روانکاوانه مسائل کهن الگویی را که ابدی و ازلی با انسان هستند، بیان می‌کنیم. مانند عشق و شرافت که مفاهیم بنیادین انسانیت هستند. از سوی دیگر زوال زبانی قطعاً موجب تخریب فرهنگی است. نمایش بایک پرهام مخاطب را به سوی ژرفای زبان پارسی سوق می‌دهد و چون فراتر از این عرف حاضر است، جزو متون موفق است. سالومه بایک پرهام به لحاظ زبانی هوشمندانه است و به لحاظ بینامتنی می‌تواند تومیسه‌کننده مسائل انسانی باشد، زیرا از گذشته تاکنون ارکان انسانیت همچون عشق، صداقت، ایثار و... تغییر نیافته و این نمایش توانسته این مفاهیم را به تصویر بکشد. در عصر معاصر، آدمی در طلب مادیات از انسانیت فاصله می‌گیرد و این اثر تلنگری است که با بیان تقابل حسادت و شرافت، عشق و نفرت و انسانیت و ذالت، مخاطب را به اندیشیدن بیشتر دعوت می‌کند. این نمایش در تاثیرگذاری موفق بوده است.

۲۴ میلیون و ۱۶۷ هزار تومان، نمایش «دور» به کارگردانی وحید نفر به فروشی معادل ۷۱ میلیون و ۶۴۳ هزار تومان، نمایش «شگرف» به کارگردانی علی بدالهی به فروش معادل ۹ میلیون و ۴۸ هزار تومان، نمایش «ورانام ته‌میننه سهراب‌کرد» به کارگردانی حسین تنفکدار به فروش معادل ۳۴ میلیون و ۶۱۹ هزار تومان و نمایش «سالومه» به کارگردانی بایک پرهام به فروش ۱۵ میلیون و ۵۲۰ هزار تومانی دست پیدا کرده‌ند.

گفت‌وگو با بایک پرهام، نویسنده و کارگردان نمایش «سالومه»

اقتباس روز از متون کهن

مهم‌ترین بخش تولید حس توسط بازیگر و ادامه آن حس در طول نمایش و انتقال آن به مخاطب بود که در حدود چهار ماه توانستیم به آن برسیم.

بازی به لحاظ بیانی بسیار موفق است و این موفقیت در چه مسیری اتفاق افتاده است؟

مهم‌ترین امتیاز بازیگر شناخت او از متن است، او کلمه به کلمه و لحظه به لحظه متن را دریافت و تحلیل کرده و توانسته به درک کاملی از متن دست‌یابد، به هر حال راه‌نگفته‌نماند که در همکاری با بازیگران من بسیار خوش اقبال بوده‌ام.

جای تصویرسازی خالی است، چرا به همین حداقل تصاویر بسنده کرده‌اید؟

برای من بازیگر در این اندازه که با حرکات طراحی شده نامحسوس بتواند ناخودآگاه مخاطب را به چالش بگیرد و خودش هم با چالش

بی‌تعادلی در تعادل را بگذراند تجربه ارزشمندی بود، چون در نمایش قبلی تمام تلاشم برای طراحی حرکات بر اساس «بوتو» بود و اینجا همه بر اساس حرکات کابوکی ولی با نگاه خودم بر این دو، امیدوارم در اثر بعدی بتوانم از این دو تجربه‌گذر و ترکیبی از آنها را ایجاد کنم.

چرا در طراحی صحنه، مینی‌مالیسم عمل کرده‌اید؟

در گفت‌وگوهای طولانی با سعید حسنلو به این نتیجه رسیدیم که باید تا جای ممکن مینی‌مال باشد، چه به دلیل انتخاب سالن، چه به دلیل میزانش‌ها و چه به دلیل فرم کلی منولوک در این مسیر مشورت و همراهی آقای حسنلو با تجربه فراوان و دانش زیادشان، تاثیر بسیاری داشت.

لباس مختصر و در خدمت بازی و الفارگی‌های فضا در این اثر مشهود است، چگونه آن را یافته‌اید؟

در طراحی لباس مشورت امیر شیعیی به‌عنوان مشاور کارگردان و شناخت و تجربه بیست و چند ساله‌اش و همراهی خانم قاسم‌پور در انتخاب رنگ و طراحی و دوخت لباس کمک کرد تا به یک فرم مناسب برای اجرا دست‌یابیم و بتوانیم المان‌های اضافی را حذف و با لباس فضاسازی کنیم.

نور با آن‌که کارکرد مینی‌مالیستی دارد اما به شکل خلاقه در خدمت بیان شهودی اجراست و این طراحی در چه تعاملاتی پیدا شده است؟

میثم صفری، مانند تمام همکاران تئاتر شهر به این اثر لطف بی‌اندازه داشتند، زمان بسیار برای دیدن تمرین، تماشای فیلم تمرین و ساعت‌ها تلاش برای تولید نور مناسب با اجرا را مدیون آقای صفری هستم.

موسیقی بر چه پایه‌ای برای لحظات لازم انتخاب شده است؟

انتخاب موسیقی توسط خانم عقابییی انجام شده. ایشان که خودشان در موسیقی دستی‌بر‌آتش دارند با شناخت دقیق از متن، موسیقی‌های استفاده شده در اثر را پیشنهاد دادند و درباره موسیقی اپرا سالومه هم نظر بودیم که در پرفورمنس از همان موسیقی استفاده شود.

مخاطب منولوک چگونه باید جذب کار شود که همه چیز از منظر یک بازیگر تماشایی شود؟

بزرگ‌ترین چالش منولوک، ایجاد ریتم و تمپوی مناسب برای همراه کردن مخاطب است، چه در متن و چه در اجرا اما گمان من چیزی بیشتر از این نیاز است و آن این‌که هنرمند با مخاطب صادق باشد، برایش ادا درنیارد، بازی نکند و اجراگری به عنوان یک امر تماشایی را از خودش چنان بروز دهد تا مخاطب او را بپذیرد و دنبال کند، متأسفانه اکثر ما با فکر این‌که مخاطب نمی‌داند سعی در فریب او و تزل‌امر تماشایی به امر نمایشی داریم.

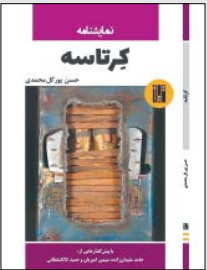
نمایشنامه کر تاسه منتشر شد

کتاب «نمایشنامه کر تاسه» به نویسندگی حسن‌پور گل محمدی توسط انتشارات طراحان تین منتشر و وارد بازار کتاب شد. این نمایشنامه جذاب در ژانر ترازوی و در قالب روان‌شناسی جنایی با حضور

شش‌کارا کتر در ۵۳ صفحه در پاییز ۱۴۰۲ روانه بازار کتاب شد.

در ابتدای نمایشنامه پیشگفتاری توسط سه هنرمند عرصه نمایش، سیمین امیریان، حامد سلیمان‌زاده و حمید کااسلستانی در باب کتاب و اثر نویسنده، نوشته شده است.

نمایشنامه «کرتاسه» به موضوع روان‌شناسی جنایی که شاخه‌ای از دانش جرم‌شناسی است، می‌پردازد و فرآیندهای روانی پیش‌جنایی و وضعیت روانی مجرم و حتی بزه‌دیده را چنین ارتکاب جرم و وضعیت روانی آن دو را پس از ارتکاب جرم، به صورت تجربی با روش استقراء مورد مطالعه قرار می‌دهد و در اجرای نمایش یا خوانش نمایشنامه، مخاطب را به واکاوی از خویش و شناخت درست از روانکاوی می‌رساند.

نمایش «هفتادوسه» در برج میلاد روی صحنه می‌رود

گروه فرهنگی هنری «مسلم» در بیست‌وسومین سال فعالیت و چهاردهمین اثر فاطمی خود نمایش «هفتادوسه» نوشته سیدمرتضی هاشمی‌گلپایگانی و مسعود اسماعیلی را به کارگردانی مسعود اسماعیلی از ۲۴ آذر در سالن همایش‌های برج میلاد روی صحنه

می‌برد. این نمایش تاریخی حکایت جوان تازه‌مسلمانی است که برای رسیدن به دختر مورد علاقه‌اش به ۱۰۰۰ دینار نیازمند است. او به امید دست یافتن به این مبلغ سنگین به جرگه سربازان خلیفه می‌پیوندد و درگیر ماجراهایی می‌شود تا به مهر ومهریه‌اش برسد اما... محسن محمدتقی‌زاده با غمیشه، مهدی فرخی، امیرحسین آلا‌پوش، مهدی عارف‌نظری، سید محمد حامد مشکاتی، امیرحسین کاظمی‌مؤید، علی‌اکبر حاجی شمس‌آینه، محمد نصرای، محمد مهدی سعیدیان، سیدماهان قاسمی‌خواری، رضا عدالی‌دهقی و علی ضیائی بازیگران نمایش هستند.

این اثر نمایشی به همراهی گروه ۶۰ نفره نواز، ۲۴ تا ۲۸ آذر در دوسئانس و در سالن همایش‌های برج میلاد روی صحنه می‌رود. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند به سایت http://app.moslemgroup.ir مراجعه کنند.

انتشار قطعه جدید محمد معتمدی

تک‌آهنگ «توزنده‌ای» به آهنگسازی امیرحسین سمیعی و خوانندگی محمد معتمدی در روزهای پایانی اجرای پروژه نمایشی-موسیقایی «کلنل» پیش روی مخاطبان قرار گرفت. در این تک‌آهنگ امیرحسین سمیعی تنظیم‌کننده و آهنگ‌ساز، محمد مهدی سیار شاعر و سعید شایان میکس و مستر، دیگر اعضای گروه اجرایی را تشکیل می‌دهند.

